

میلاد

بخش دوم:

ارباب کیخسرو شاہرخ

پیانگزار کتابخانہ مجلس

منصورہ تدین پور

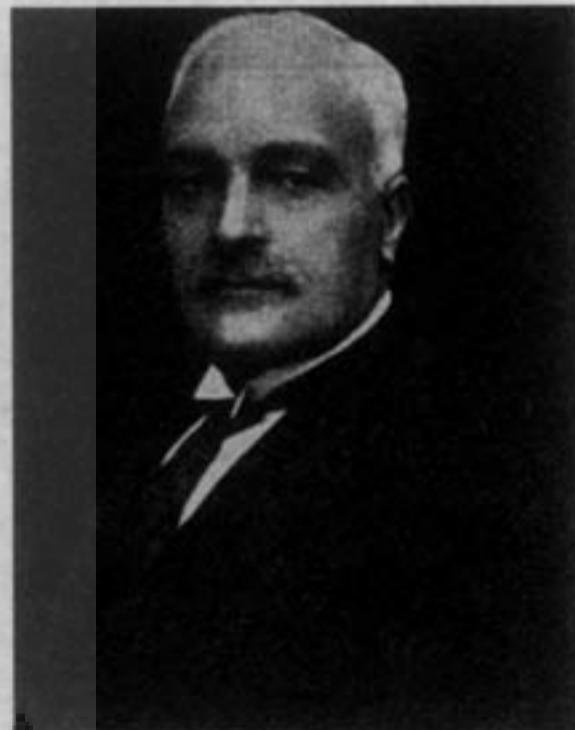
کیخسرو شاهرخ تا دوازده سالگی در کرمان بود و در مکتب خانه زرتشتیان کرمان مختصراً سوادی کسب نموده سپس به یاری عمومی خود میرزا افلاطون به تهران آمده وارد مدرسه شبانه روزی امریکایی شد. در شانزده سالگی به بمبئی رفت و در دارالفنون بمبئی مشغول تحصیل گردید.

ارباب کیخسرو شاهرخ در سال ۱۲۷۳ ش. از طرف انجمن خیریه پارسیان بمبنی به مدیریت مدرسه زرتشتیان کرمان برگزیده و روانه کرمان شد. تا سال ۱۲۸۳ ش. در کرمان مشغول خدمات فرهنگی و اجتماعی از جمله راه اندازی سه مدرسه دخترانه، دو مدرسه پسرانه و یک دبیرستان به نام دبیرستان ملی زرتشتیان بود. به علاوه در طول این سال‌ها با شرکت مؤثر در انجمن خیریه

ارباب کیخسرو شاهرخ در هفتم تیرماه ۱۲۵۴ش. در شهر کرمان متولد شد. پدر او شاهرخ زرتشتی، علاوه بر نجوم شغل تجارت داشت و قبل از تولد ارباب در بازگشت از یمینی از دنیا رفته بود. نیاکان او همه در علم نجوم معتبر، در خدمات دولتی مشغول و دارای احترام بوده‌اند. جد پدری او ملا گشتاسب در دستگاه لطافعلی

خان زند و سپس آغا محمد خان قاجار و بعد در دربار فتحعلی شاه قاجار ستاره‌شناس و منجم بود. ملا گشتاسب فتح کرمان را توسط آغا محمد خان قاجار پیشگویی نموده و مورد خشم لطفعلی خان زند قرار گرفته بود.

پسر ملا گشتاسب، میرزا محمد اسلام آورده در دربار فتحعلی شاه منجم بود. وی نیز مرگ عیاض میرزا ولیعهد را پیشگویی کرده بود.

مجلس بوده است. در ماده ۱۳۵ نظام نامه داخلی مجلس شورای ملی مصوب ۱۶ ذی حجه ۱۳۲۷ ق / ۸ دی ۱۲۸۸ ش. به نام دایرہ کتابخانه به عنوان یکی از دوایر شعبه اداری مجلس برگشته خوریم.^(۴)

ارباب کیخسرو شاهرخ را نه تنها مؤسس، بلکه باید اولین کتابدار کتابخانه مجلس نیز به حساب آورد.

او علاوه بر اقدامات پی‌گیر و موثر در جلسات هیأت رئیسه، مانند پیشنهاد لزوم تأسیس کتابخانه و گنجاندن دایرہ کتابخانه به عنوان یکی از ادارات مجلس، خود نیز شخصاً انجام وظایف یک کتابدار، مانند گردآوری و چیدن کتاب‌ها در قفسه و تنظیم فهرست برای کتاب‌ها را به عهده داشت. وی در این راه از همکاری جمعی از نمایندگان فرهیخته و پیشگام مجلس مانند دکتر رضا افشار، شیخ ابراهیم زنجانی و سید نصرالله تقی برخوردار بود.

کتابخانه مجلس در آغاز در دو اتاق تو در تو و در کنار حوضخانه زیر نظر اداره مباشرت شروع به کار کرد؛ این کتابخانه کوچک که با کوشش ارباب کیخسرو به صورت واحدی مجهز و آماده بهره‌برداری در آمد، مورد مراجعه واستفاده نمایندگان قرار داشت، اما از آغاز تصمیم بر این بود که ساختمانی جداگانه برای کتابخانه ترتیب داده شود؛ بنابر این ساختمانی که در سمت شرقی ساختمان مجلس قرار داشت و قبل از ساخته خانه و جزء اندرون میرزا حسین خان سپهسالار بود^(۵)، زیر نظر استاد جعفرخان معمار کاشانی به صورت کتابخانه در آمد و استاد علی نجار بروجردی نیز میز، صندلی، قفسه و دیگر وسائل مورد نیاز کتابخانه را ساخت و در سال ۱۳۰۲ ش. کتابخانه به این ساختمان منتقل شد.

به دستور ارباب کیخسرو شاهرخ، مسئولیت کتابخانه به آقای عبدالحمید نقیب‌زاده مشایخ به عنوان معاون کتابخانه واگذار گردید. بعداً در سال ۱۳۰۴ ش. به پیشنهاد قاسم صور اسرافیل و علی‌اکبر دهخدا، آقای یوسف اعتمادی به ریاست کتابخانه برگزیده شد.^(۶)

در سال ۱۳۰۳ به درخواست ارباب کیخسرو شاهرخ رئیس اداره مباشرت مجلس، شادروان دکتر محمد مصدق نماینده تهران، نظام‌نامه اساسی کتابخانه مجلس را نوشت و پس از چندین جلسه شور و بررسی در کمیسیونی مرکب

دوم مجلس شورای ملی از طرف زرتشتیان به نمایندگی انتخاب شده و تا دوره دوازدهم (۱۳۱۹ ش. تاریخ درگذشت او) در این سمت باقی ماند. وی گذشته از نمایندگی مجلس شورای ملی، ریاست صباشرت (کارپردازی)، محاسبات (حسابداری) و مدیریت دیگر ادارات در اواخر سال ۱۲۸۳ ش. کیخسرو شاهرخ از

راه خراسان به یندر آدسا در رویه عزیمت نمود که با جنگ روسیه و زاین روبه رو شد و بعد از چهار ماه به تهران آمده در تجارت خانه ارباب جمشید چمشیدیان با سمت منشی گردی و مسئولیت دارالانشاء شروع به کار کرد. ارباب کیخسرو شاهرخ در سال ۱۲۸۸ ش. و در دوره

۱. اشیدری، جهانگیر، یادداشت‌های کیخسرو شاهرخ، ۱۳۵۵، چاپ پرچم، صص ۵۷-۵۸.

۲. بهار، محمدتقی، تاریخچه مختصر احزاب سیاسی، ج ۱، ص ۳۴۶؛ اشیدری، جهانگیر، یادداشت‌های کیخسرو شاهرخ، ۱۳۵۵، گزارش کمیسیون محاسبات؛ صورت مذاکرات مجلس شورای ملی شنبه ۴۶ تیرماه ۱۳۱۹.

۳. دیباچه نوشته شده به خط شادروان کیخسرو شاهرخ بر فهرست کتاب‌های لاتین.

۴. حایری، عبدالحسین، تاریخچه کتابخانه مجلس، ۱۳۵۵، چاپخانه مجلس، ص ۶.

۵. اشیدری، جهانگیر، یادداشت‌های کیخسرو شاهرخ، ص ۱۸۹ [از گزارش به مجلس]: «آقای عزیز‌السلطان که شش باب اتفاق فوقانی و تحتانی اشتباه‌آداخل عمارت ایشان شده بود، در تاریخ ۱۴ محرم ۱۳۲۸ مجدداً به تصرف حکم مجلس درآمد. هر چند ابتدای مشروطیت [که] محل انعقاد مجلس شورای ملی را در بهارستان قرار داده‌اند، مراتب مشروع بودن آن نیز همان وقت به عمل آمده، لهذا نظر به این که قطعاً رفع شده شده باشد، با اجازه نمایندگان محترم دوره دوم تغییری در تاریخ ۱۲ رمضان ۱۳۲۹، با ورثه میرزا حسین خان سپهسالار مصالحه نموده، وجه آن را از صندوق جرایم دریافت داشتند و پانصد تومان نیز برای شرعی شدن آن معامله و رد مظلالم و ده تومن حق تحریر کارسازی شد و بعد از مصالحه مزبور، بهارستان در همان سند شرعاً بر ملت وقف گردید.»

۶. حائری، عبدالحسین، تاریخچه کتابخانه مجلس شورای ملی، ۱۳۵۵، چاپ پرچم، صص ۲۶، ۲۸، ۳۰ و ۳۴.

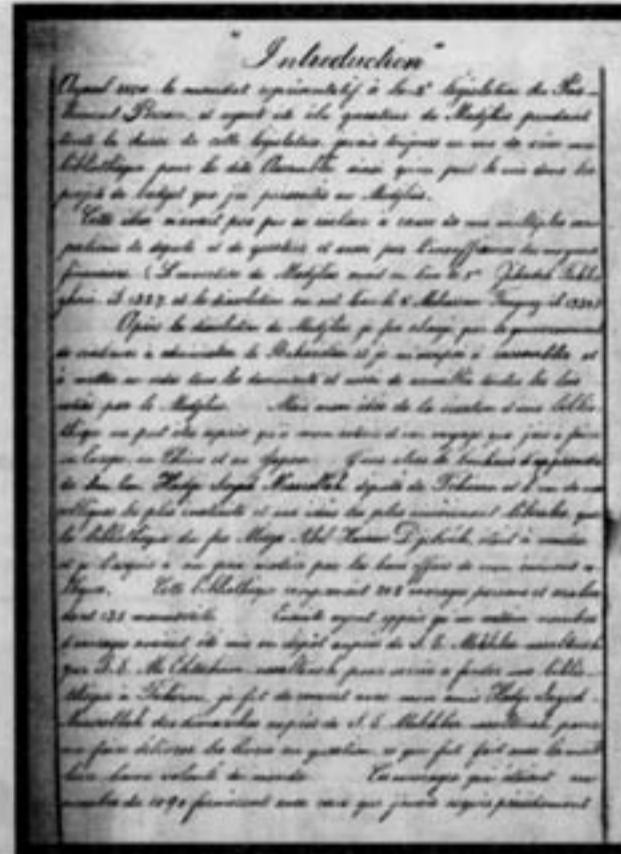
یک ایرانی واقعی وظیفه خودم را در هر قسمت انجام داده‌ام و سپاس خدای نیکنامی هم اندوخته‌ام»^(۸)) در تاریخ ۱۱ تیر ماه ۱۳۱۹ ش. به طرز مرموزی کشته شد. وی هنگامی که از پیاده‌روی خیابان عبور می‌کرد، اتومبیلی وارد پیاده‌روشد و او را زیر گرفت.^(۹)

رادیو برلن از چندی قبل از وقایع سوم شهریور بیست، گفتارهایی علیه رضا شاه به وسیله بهرام شاهرخ پخش می‌کرد. حملات این رادیو طوری رضا شاه را عصبانی کرده بود که از قرار اطلاع، دستور قتل ارباب کیخسرو شاهرخ پدر بهرام شاهرخ را صادر کرد و جنازه او را در خیابان کاخ کوچه سزاوار یافتند.^(۱۰)

شادروان [آیت‌الله] سید حسن مدرس در یکی از جلسات مجلس در ضمن نطق خود به مناسبی گفت «در مجلس شورای ملی ما فقط یک نفر مسلمان پیدا می‌شود آنهم ارباب کیخسرو است»^(۱۱) اظهارات آیت‌الله شهید مدرس با توجه به

سوال ارباب کیخسرو در جلسه شنبه ۱۶ رجب ۱۳۲۸ ق در دوره دوم مجلس شورای ملی، مصدق می‌یابد: «من سوال می‌کنم آیا درباره دستگیری قاتلین سید عبدالله بهبهانی چه اقدامی شده است؟ اساس مشروطیت ما مبنی بر دو سند بوده است: یکی قانون [اساسی] مشروطیت و دیگری دو سیداست.» [مقصود آیت‌الله بهبهانی و آیت‌الله طباطبائی]

نکته شایان ذکر دیگر، عقیده ارباب کیخسرو شاهرخ درباره تمایندگی مجلس و برخورش با مسائل اجتماعی است: «تصور نشود که تمایندگی مجلس و خدمت جماعت زرتشتی خیلی کار ساده‌ای بوده است؛ علاوه بر توقعات بی‌ربط یا باریط، بخل و حسد و نفاق و خصوصیات های هم در بین بوده که در میان این همه بایستی کارکرد و آن نیز باید طوری رفتار نمود که در میان آن همه مسلمان خود را نگاه داشت و مانند یک ایرانی صحیح و زرتشتی واقعی با گفتار و رفتار نیک و امانت و صداقت و درستی و راستی انجام وظیفه نمود و طوری با همه معاشرت و کار را برگزار نمود که هم حفظ حق شده و هم از طریق ادب و نزاکت و خوش‌رفتاری خارج نشده، تماینده یک جماعت ضعیف در میان اشخاص و جماعت قوی که دارای سلطه بوده خصوصاً در عمری که هرج و مرچ و هو و جنجال و تغییرات کلی سلطنتی و جنگ بین‌المللی و تعصبات مذهبی در قوت خود باقی است. برای این که ایجاد تردیدی ننماید، باید تصویر کنم که تمام خدمات من برای کار جماعتی، مجانية و بلاعوض بوده و به قدر قوّه خود از مساعدت‌های لازمه نیز در امور خیر دریغ ندادسته‌ام؛ اجر با خداست»^(۱۲).

نمونه‌هایی از دست خط ارباب کیخسرو شاهرخ به فارسی و فرانسه

موسوم به مطبوعه مجلس شورای ملی و تکمیل آن تا حدی که بتواند رفع تمام خوایج ادارات دولتی را نیز بنماید، هوکول به پیشنهاد بودجه و توجهات آقایان نمایندگان محترم است».^(۷)

ارباب کیخسرو شاهرخ در دی ماه ۱۳۰۴ش.

در سفر به آلمان اخرين سیستم ماشین‌های چاپ واخیرداری نموده با استخدام دو نفر خارجی به نام‌های مسیو موڑ متخصص چاپ تمبر و باند رول و مسیو برکه جهت نصب ماشین‌های خریداری شده، علاوه بر چاپ کلیه مطبوعات دولتی و مطبوعات مجلس، چاپ تمبر را نیز که پیش از آن با هزینه‌گذاف در خارج از کشور انجام می‌گرفت در مطبوعه مجلس به انجام رسانید.

ارباب کیخسرو شاهرخ از پایه‌گذاران انجمن زرتشتیان در تهران بود و به واسطه اقدامات او و دریافت کمک از زرتشتیان هنده، مدارس جمشید جم، انوشیروان دادگر، فیروز بهرام، ایرج و گیو در تهران ساخته شد. وی سال‌ها عضویت کمیسیون معارف را داشت و در آغاز کار ساختمان راه‌آهن سراسری کشور به مدیریت کل راه‌آهن انتخاب شد. همچنین یکی از اعضای مؤثر در انجمن آثار ملی بود و ساختمان آرامگاه فردوسی به توسط او انجام گرفت، مدتی نیز در سال ۱۲۹۵ش. مدیر کل شرکت تلفن بود.

کتاب آئینه آیین مزدیستی و فروع مزدیستی و آئین نامه زرتشتیان در ۷۷ ماده از آثار ارباب کیخسرو شاهرخ است. همچنین مقالاتی نیز در روزنامه ندای وطن مجدد اسلام کرمانی نوشته است، و در پایان، کسی که عقیده داشت: «مثل

از نمایندگان مجلس به نام‌های: سلیمان اسکندری، تقی‌زاده، نصرت‌الدوله فیروز، دکتر محمد مصدق، سید محمد تدین، کیخسرو شاهرخ، رضا افشار، عطا‌الملک روحی، در هفتم اسفند ۱۳۰۳ش. به تصویب رسید. در سال بعد نیز نظام‌نامه

داخلی کتابخانه به همت کیخسرو شاهرخ تهیه و در ۲۷ ماهه در دوم بهمن سال ۱۳۰۴ش. تصویب شد.

در مورد تأسیس چاپخانه مجلس بهتر است خلاصه‌ای از گزارش ارباب کیخسرو شاهرخ را در آغاز دوره چهارم مجلس در اینجا بیاوریم:

«نظر به این که در دوره‌های سابق مجلس مطبوعات مقدماتی مجلس با ژلاتین [چاپ] می‌شد و به علاوه اغلب وسائل آن از حیث گرانی و کمی مقدور به فراهم کردن نبود و برای مجلس شورای ملی مطبوعات ژلاتینی زیبندگی نداشت و نظر به اتحادی که برای گرانی قیمت مطبوعات در بین اولیای مطبع شده بود و نظر به این که از مطبوعه مفصله دولتی جز چند پارچه آهن ناقص چیزی باقی نمانده بود و روز به روز رو به نابودی می‌رفت و از خیلی نظرات دیگر، نقل بقیه السیف مطبوعه دولتی را به عمارت مجلس شورای ملی لازم دیدم، علیه‌هذا در کابینه آقای سپهبد اعظم و مجدداً در کابینه آقای قوام‌السلطنه متذکر شدم تصویب گردید و بعد از افتتاح مجلس شورای

ملی، باصواب دید هیئت محترم رئیسه به تعمیر و تغییر شکل ساختمان آن پرداخته و در تاریخ ۱۲ سپتامبر ۱۳۰۰ [ش] ماشین‌آلات را نقل نموده به تهیه قسمتی از نواقص پرداخته و فعلاً به طوری که عملیات آن را ملاحظه فرموده‌اید، در جریان و

۷. اشیدری، جهانگیر، یادداشت‌های کیخسرو شاهرخ، ۱۳۵۵ش، ص ۲۲۸.

۸. اشیدری، جهانگیر، یادداشت‌های کیخسرو شاهرخ، ۱۳۵۵ش، ص ۱۷۴.

۹. عاقلی، باقر، روز شمار تاریخ ایران، ج ۱ (نشر گفتار: ۱۳۷۲) ص ۲۲۱.

۱۰. مکی، حسین، تاریخ بیست ساله، ج ۲ (علمی: ۱۳۷۴) ص ۲۶۹.

۱۱. بامداد، مهدی، شرح حال رجال ایران، ج ۲ (زوار: ۱۳۶۳) ص ۱۷۹.

۱۲. اشیدری، جهانگیر، یادداشت‌های کیخسرو شاهرخ، ۱۳۵۵ش، ص ۱۲۵-۱۲۲.